

[Dagmar Andreassen.]

Vi har i udvalget bestræbt os på at gøre skade god igen, dvs. finde en ordning, der giver mindst mulig forvriddning bilmærkerne imellem, men vi er godt klar over, at det nu foreslåede ikke yder 100 pct.s retfærdighed. Det ser bare ud, som om det er det, der kommer retfærdigheden nærmest. Til sidst gik diskussionen mest på, om 40 pct. afgift af værdien skal afløses af en fast afgift på 4.000 kr. ved 2 t eller ved 3 t. Udvalget blev enigt om 3 t, men efter de henvendelser, der er kommet, siden betænkningen blev skrevet, må vi drøfte det i udvalget en gang til. Det er svært at se, hvad der er ret, og hvad der bør være skel i denne sag.

Det er eklageligt, at afgiften på de rene lastvogne mellem 3 og 4 t nu stiger med 4.000 kr., men vi har ikke kunnet finde nogen grænse, der fremmer misbrug mindre, hvis jeg må udtrykke mig sådan, end 4 t. For ikke at give frit løb for handel med den type biler, der bliver dyrere, ud over det antal, der måtte stå på lager i Danmark, har vi ønsket, at loven trådte i kraft 1. juni. Men der melder sig uvægerlig det spørgsmål, hvad der skal ske med de vogne, der i dag er sluttet kontrakt om, men som ikke kan nå at blive leveret førend 1. juni, fordi de skal opbygges med et særligt lad. Vi kan ikke med rimelighed forlange, at de firmaer, der har solgt efter gældende lov, skal betale merprisen. Vi kan måske forlange det af dem, der har købt, men de vil i hvert fald blive sure, når de skal betale 4.000 kr. mere for den vogn, de har købt, bare fordi de ikke kan få den leveret. Der kan vel ikke være tale om ret mange tilfælde, og vi finder forhåbentlig i udvalget opskriften på, hvordan vi klarer et sådant spørgsmål. Det er en af de ting, som vi også bliver nødt til at se på under den fornyede udvalgsbehandling.

Hvad papegøjepladevognene angår, kan jeg på det radikale venstres vegne helt tilslutte mig, at retten til at sætte sideruder i uden særlig afgift træder i kraft 1. juni. Det blev af hr. Egon Jensen fremhævet, at vi dermed giver en foræring til visse mennesker. Det er sådan set rigtigt, men der bliver ikke mange penge at hente hjem for statskassen i afgifter, eftersom der er gået 1½ år, siden den sidste papegøjevogn blev indregistreret. Det er i meget høj grad et

spørgsmål, om denne foræring sker på andres bekostning. Personlig har jeg altid syntes, at disse lukkede varevogne er svære at køre med i trafikken, og jeg er glad, hvis der bliver færre af dem. Det har for øvrigt også altid generet mig, at vi straffede de børn, hvis forældre kørte på papegøjeplader, ved at lade dem sidde inde i en lukket kasse; jeg synes, det er godt, det lysner for dem, hvis forældre benytter sig af muligheden.

Med hensyn til bestemmelsen om ekstra udstyr for 300 kr., der ikke indgår i vognens afgiftspligtige værdi, kan man sige, at den indføres for at afkriminalisere det rationelle. Nu må udstyret lovligt anbringes den dag, vognen købes. Før var det først lovligt dagen efter, og det var faktisk både tidkrævende, besværligt og urimeligt, at man skulle køre to gange, hvad der vel nok heller ikke skete.

Vi må bede om fornyet behandling, men tror ikke, at der sker de store ændringer. Fra det radikale venstres side har vi ikke noget imod at drøfte det af hr. Kjær Rasmussen og hr. Sigsgaard stillede ændringsforslag i udvalg mellem anden og tredje behandling. Men hvis de ikke tager det tilbage, må vi stemme imod.

Aksel Larsen: Jeg tror, det må siges, at såvel betænkningen som ændringsforslagene er af en sådan art og så komplicerede, at hvis tinget skulle have forudsætning for fuldstændig at forstå rækkevidden og betydningen deraf, måtte der holdes adskillige instruktive foredrag her. Det er der ingen af de øvrige ordførere der har gjort, og jeg skal heller ikke forsøge på det, for det er en meget stor og meget vanskelig opgave.

Et af forholdene er, som hr. Egon Jensen og hr. Holmberg har sagt, at sådan som lovforslaget kommer til at se ud nu, hvis det, der reelt er ikke ministerens, men udvalgets ændringsforslag, bliver vedtaget, så er det et helt nyt lovforslag og slet ikke det, ministeren fremsatte, og som vi havde til første behandling. I sin fremsættelse antydede ministeren visse problemer, som man ikke havde forslag om løsningen af, og han overlod til udvalget at overveje dem og hitte ud af, om det ville gøre noget ved dem. Det har udvalget altså gjort.

På sin vis kan man være tilfreds med, at regeringen, om kun i et enkelt tilfælde, over-